

Στά Ίχνη
τῶν Ἀγίων

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος
(23 Φεβρουαρίου)

Πρὶν ξεκινήσουμε τὸ μάθημα, δείχνουμε στὰ παιδιά τὴ φωτογραφία τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου, πού εἶναι ἀναγκαῖο νά ὑπάρχει στὸν χῶρο τοῦ Κατηχητικοῦ, κι ἀφήνουμε τὰ παιδιά νά τὸν συστήσουν σέ κείνα πού ἐνδεχομένως δέν τὸν γνωρίζουν.

Ὁ **ἐπίσκοπος**, παιδιά, ἔχει δώσει ὅλη τὴ ζωὴ του στὸν Χριστό καὶ στὴν Ἐκκλησία. Οἰκογένειά του εἴμαστε ἐμεῖς, ὅλοι οἱ πιστοὶ πού ἀνήκουν στὴν ἐπισκοπὴ του. Γιὰ τὸ δικό μας τὸ καλὸ φροντίζει καὶ προσεύχεται, γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς τὸν ἀγαποῦμε καὶ δέν πρέπει νά τὸν ξεχνοῦμε στίς προσευχές μας.

Ὁνομάζεται καὶ **ποιμενάρχης**, γιατί σ' αὐτὸν ἀνέθεσε ὁ Χριστὸς τὴν ποίμνη τῆς Ἐκκλησίας του. Ὅπως ὁ καλὸς βοσκὸς νοιάζεται γιὰ τὸ κοπάδι πού φυλάγει, ἔτσι καὶ ὁ ποιμενάρχης ἀγρυπνεῖ μὲ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι πρόσωπο πολὺ σεβαστό, γιατί ἀκριβῶς βρίσκεται **στή θέση τοῦ Χριστοῦ**, εἶναι **διάδοχος τῶν ἀποστόλων** Του! Γι' αὐτὸ καὶ τὸν προσφωνοῦμε **Σεβασμιώτατο**. Εἶναι τιμὴ καὶ ξεχωριστὴ χαρὰ νά μᾶς ἐπισκέπτεται στὸν ναό μας καὶ νά μᾶς δίνει τὴν πατρικὴ του εὐχή.

Στήν ιστορία πού θά σᾶς διηγηθῶ σήμερα πρωταγωνιστεῖ ἓνας σεβάσμιος ἅγιος ἐπίσκοπος. Εἶναι ἀπό τούς πρῶτους στήν **ιερή ἀλυσίδα** τῶν ἐπισκόπων, πού **ξεκινᾷ ἀπό τούς ἀποστόλους καί φτάνει μέχρι τούς σύγχρονους ἐπισκόπους τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.**

Πολύκαρπος τό ὄνομά του, **ἐπίσκοπος Σμύρνης.** Ἦταν **μαθητής τοῦ εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη.** Στά χρόνια του ξέσπασε **διωγμός** κατὰ τῶν χριστιανῶν. Αὐστηρό τό ρωμαϊκό διάταγμα: Νά λατρεύουν ὅλοι τόν Καίσαρα, ἓναν ἄνθρωπο, σάν θεό! Ὅποιος ἀρνηθεῖ θά ὀδηγηθεῖ στή φωτιά, στά βασανιστήρια, στόν θάνατο! Κάποιοι χριστιανοί δειλιάζουν. Γιά νά μή χάσουν τή ζωή τους, συμμετέχουν στή λατρεία τοῦ Καίσαρα. Μά οἱ περισσότεροι ἀντιστέκονται. Οἱ διώκτες βάζουν στόχο τους νά συλλάβουν τόν ἐπίσκοπο Σμύρνης Πολύκαρπο. Ἄν αὐτός ὑποκύψει, σκέφτονται, θά λυγίσουν τότε εὐκολότερα καί οἱ ἄλλοι χριστιανοί.

Ὁ Πολύκαρπος, λοιπόν, καταζητεῖται. Τό ἔμαθε, ἀλλά δέν ταραχτηκε. Δέν θέλησε νά φύγει γιά νά σωθεῖ. Μέ δυσκολία κατάφεραν οἱ χριστιανοί νά τόν πείσουν νά ἐγκατασταθεῖ τουλάχιστον λίγο ἔξω ἀπό τήν πόλη. Κάποιος ὅμως πρόδωσε τό κρησφύγετο. Καταφτάνουν σέ λίγο οἱ στρατιῶτες.

- Τόν Πολύκαρπο ζητῶ, λέει ὁ ἐκατόνταρχος.

Μ' ἓνα πρόσωπο φωτεινό κατεβαίνει τίς σκάλες ὁ γέροντας Πολύκαρπος. Ἦταν τότε **86 ἐτῶν.**

- Θά ῥθῶ μαζί σας, τούς λέει ἀτάραχος. Μόνο, ἀπευθύνεται τώρα στούς μαθητές του, βάλτε τους κάτι νά φᾶνε, γιατί εἶναι κουρασμένοι οἱ στρατιῶτες.

Οἱ στρατιῶτες τόν κοιτοῦν μέ ἀπορία. Τί ἄνθρωπος εἶναι αὐτός; Ἦρθαν νά τόν συλλάβουν καί θέλει νά τούς φιλοξενήσει; Δέχονται, ὡστόσο, τήν πρότασή του. Κάθονται λίγο νά ξεκουραστοῦν καί νά φᾶνε. Ὁ Πολύκαρπος ζητᾷ τήν ἄδειά τους:

- Ὅση ὥρα τρῶτε, θά μπορούσα νά τακτοποιήσω τίς ἐκκρεμότητές μου;

Δέν τοῦ τό ἀπαγορεύουν. Κι ὁ Πολύκαρπος ἀποσύρεται νά κάνει τήν προσευχή του. Προσεύχεται μέ ἀγωνία γιά τό ποιμνιό του, γιά τούς χριστιανούς πού κινδυνεύουν, γιά τούς διώκτες του, γιά ὅλο τόν κόσμο.

Ὅταν τελείωσε τήν προσευχή του, παραδόθηκε στά χέρια τῶν στρατιωτῶν. Τό πρόσωπό του ἦταν τόσο λαμπερό, πού οἱ στρατιῶτες θαμπώθηκαν. Μετάνιωσαν πού ἤρθαν νά συλλάβουν ἕναν τέτοιο ἄνθρωπο. Ἐπρεπε ὅμως νά ἐκτελέσουν τήν ἐντολή πού πῆραν.

Ὁ ἐπίσκοπος Πολύκαρπος ὁδηγεῖται στό στάδιο, μπροστά στόν ἀνθύπατο. Ἐκεῖνος προσπαθεῖ πρῶτα νά τόν καλοπιάσει:

- Λυπήσου, γέροντα, τά χρόνια σου! Ἀρνήσου τόν Χριστό, κι ἐγώ σ' ἐλευθερώνω!

- Ὅγδόντα ἔξι χρόνια Τόν ὑπηρετῶ καί σέ τίποτε δέν μέ ἀδίκησε. Πῶς μπορῶ νά ἀρνηθῶ τόν Βασιλιά μου καί Σωτήρα μου; ἀπαντᾷ ὁ λευκασμένος ἐπίσκοπος.

- Θά σέ ρίξω στά θηρία, ἂν δέν ἀλλάξεις γνώμη!

Κρατῆστε, παιδιά, τή σοφή ἀπάντηση πού δίνει τώρα ὁ ἅγιος Πολύκαρπος:

- Μετανοεῖ κι ἀλλάζει γνώμη κάποιος, μόνο γιά νά πάει ἀπό τήν πλάνη στήν ἀλήθεια. Ἀδύνατο ν' ἀφήσω τό καλύτερο, πού εἶναι ὁ Χριστός, γιά νά διαλέξω κάτι ἀσύγκριτα κατώτερο, δηλαδή τή λατρεία ἐνός ἀνθρώπου!

- Θά σέ ρίξω στή φωτιά, ἂν δέν λογαριάζεις τά θηρία!

- Μά γιατί ἀργοπορεῖς; Κάνε ὅ,τι θέλεις!

Καί πραγματικά, τόν ρίχνουν στή φωτιά. Ὅμως, τί θέαμα εἶναι αὐτό πού ἀντικρίζουν! **Ἡ φωτιά τόν σεβάστηκε!** Κάνει μία καμάρα καί τόν ἀφήνει ἀνέγγιχτο! Μέ ζήφος, τελικά, θανάτωσαν τόν γέροντα ἐπίσκοπο, πού τόν στεφάνωσε ὁ Χριστός μέ τό ἀμαράντινο στεφάνι τῆς αἰώνιας δόξας. Τή μνήμη του τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας στίς **23 Φεβρουαρίου**.

Σεβασμός στους ιερείς

Ἀκόμη κι ἡ φωτιά σεβάστηκε τόν ἐπίσκοπο! Κάθε ἐπίσκοπος, παιδιά, ἀλλά καί κάθε ἱερέας εἶναι πρόσωπο πολύ σεβαστό. Ὁ **ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός** ἔλεγε: «Ἄν συναντήσω ἕναν παπά καί ἕναν ἄγγελο, πρῶτα θά χαιρετήσω τόν παπά, **θά ἀσπαστῶ τό ἁγιασμένο του χέρι** καί ἔπειτα τόν ἄγγελο». Γιατί ἄραγε; Σκεφτήκατε ποτέ, παιδιά, **πόσα χρωστοῦμε στους ἱερεῖς**; Ἄν ἀφήσουμε τή σκέψη μας νά περιδιαβεῖ τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας, θά διαπιστώσουμε τή μεγάλη καί πολύτιμη προσφορά τους. *(Μοιράζουμε τό φυλλάδιο ἢ δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη προβολή).*

* Ὅταν ἀκόμη ἤμασταν μόλις **40 ἡμερῶν**, ὁ ἱερέας μᾶς **πῆρε στήν ἀγκαλιά του** καί μᾶς ἔβαλε γιά πρώτη φορά μέσα στόν ναό. Ἀπό τότε καί **μέχρι τήν ὥρα πού θά φύγουμε ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο**, σέ κάθε χαρά καί λύπη μας, εἶναι δίπλα μας.

* Ἕνας ἱερέας μᾶς **βάπτισε** καί γίναμε παιδιά τοῦ Θεοῦ.

* Ἀπό τό χέρι τοῦ ἱερέα **κοινωνοῦμε** τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

* Στους ἱερεῖς δίνει ὁ Θεός τό δικαίωμα νά συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες μας μέ τό **Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης**.

* Κι ἂν ἔχουμε κάποιο σοβαρό πρόβλημα ὑγείας, καλοῦμε τόν ἱερέα στό σπίτι μας νά τελέσει τό **Μυστήριο τοῦ ἱεροῦ Εὐχελαίου**, πού γίνεται γιά τή θεραπεία ψυχῆς καί σώματος.

* Ἐπίσης, στήν ἀρχή κάθε σχολικῆς χρονιάς ἔρχεται στό σχολεῖο μας νά τελέσει τόν **Ἁγιασμό**, γιά νά εἶναι εὐλογημένη ἡ χρονιά καί νά ἔχουμε ὅλοι, δάσκαλοι καί μαθητές, τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ.

* Ὁ ἱερέας τελεῖ καί τόν **Γάμο**, στεφανώνει καί εὐλογεῖ τό νέο ζευγάρι.

* Καί τὰ **συσσίτια** στίς ἐνορίες μας οἱ ἱερεῖς τὰ ὀργανώνουν. Μέ πατρική στοργή φροντίζουν νά μή λείπει ἀπό κανέναν τό φαγητό.

* Ἀλλά καί τήν ψυχή μας τήν τρέφουν μέ τά **ἀθάνατα λόγια τοῦ Εὐαγγελίου!**

* Σέ ὥρες δύσκολες τή **συμβουλή** τοῦ ἱερέα ζητοῦμε, γιατί εἶναι ἀνάμεσά μας **ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ!**

Νά, παιδιά, γιατί ἀξίζει νά σεβόμαστε καί νά τιμοῦμε τόν ἱερέα τοῦ Θεοῦ!

Καί **πῶς δείχνουμε τόν σεβασμό μας;**

- Μπροστά του σηκωνόμαστε ὀρθιοι καί στεκόμαστε μέ εὐλάβεια.

- Ὅταν τόν συναντοῦμε, τόν χαιρετοῦμε πάντοτε.

- Φιλοῦμε τό χέρι του καί ζητοῦμε τήν εὐχή του.

Δυστυχῶς, εἶναι καί κάποιοι πού ἐπιπόλαια μιλοῦν γιά τούς ἱερεῖς. Βιάζονται νά τούς κατηγορήσουν γιά λάθη. Δέν ἀποκλείεται ὡς ἄνθρωποι καί οἱ ἱερεῖς νά κάνουν κάποια σφάλματα. Νά ξέρετε ὅμως, παιδιά, ὅτι ἡ ἱεροκατηγορία, δηλαδή τό νά κατηγοροῦμε τούς ἱερεῖς, εἶναι πολύ μεγάλη ἁμαρτία. Κανέναν ἄνθρωπο δέν πρέπει νά κατηγοροῦμε. Πολύ περισσότερο τόν ἱερέα, πού εἶναι ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ καί τόσα τοῦ χρωστοῦμε!

**Τόν ἱερέα τοῦ Θεοῦ σέβομαι καί τιμῶ,
γιατί αὐτός ὑπηρετεῖ τόν ἴδιο τόν Χριστό!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα ἀγίου Πολυκάρπου.
2. Ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
3. Προβολή.
4. Πόσα χρωστοῦμε στόν ἱερέα (φυλλάδιο).